

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/32/2016
Identifikačné číslo spisu:	6614010206
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6614010206.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného K. R. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. apríla 2016 v Bratislave dovolanie obvineného K. R. podané prostredníctvom jeho advokáta JUDr. Jozefa Veselého proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. decembra 2014, sp. zn. 5 To 100/2014 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. R. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 19. júna 2014, sp. zn. 2 T 59/2014, uznal obvineného K. R. vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený v rozsudku.

Za to okresný súd obvineného K. R. odsúdil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí (bližšie špecifikovaných v treťom výroku). Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stal štát. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Gematic s. r. o., Vajnorská 97/A, Bratislava, IČO: 35 977 892, škodu vo výške 845 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený K. R. v celom rozsahu a prokurátorka Okresnej prokuratúry Lučenec čo do výroku o treste odvolanie, o ktorých Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 10. decembra 2014, sp. zn. 5 To 100/2014, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného v zmysle § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. a § 46 Tr. zák. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Ostatné výroky rozsudku okresného súdu ostali nezmenené.

Dňa 1. februára 2016 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného K. R. z 29. januára 2016 podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Jozefa Veseleho - advokáta, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš.

Obvinený K. R. v podanom dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ a i/ Tr. por., tzn. zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Vo vzťahu k všetkým týmto dovolacím dôvodom namietal, že proti rozsudku súdu prvého stupňa podal rozsiahle odvolanie, s ktorým sa odvolací súd nijako nevyrovnal, a preto je potrebné jeho rozsudok považovať za arbitrárny.

Ďalej uviedol, že odvolací súd pochybil, keď na verejnom zasadnutí žiadne dôkazy nevykonával a k zmene skutkového stavu dospel len na základe odlišného hodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa. Ak si odvolací súd ustálil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu nepostupoval správne, mal jeho rozsudok podľa § 322 ods. 1 Tr. por. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V tejto súvislosti poukázal na porušenie zásady bezprostrednosti a ústnosti, čo sa následne premietlo do porušenia jeho práva na spravodlivý proces podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Na podklade uvedeného dovolaciemu súdu navrhol, aby vyslovil, že rozsudkom krajského súdu došlo k porušeniu zákona z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ a i/ Tr. por. v ustanoveniach § 322 ods. 4 Tr. por. v spojitosti s § 10 ods. 16 Tr. por. a § 225 ods. 1 a 5 Tr. zák., napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré naň obsahovo nadväzujú, zrušil a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Rovnopis dovolania obvineného K. R. okresný súd podľa § 376 Tr. por. 16. februára 2016 odoslal Okresnej prokuratúre Lučenec a poškodenej spoločnosti Gematic s. r. o. s upozornením, že sa k nemu do 25 dní od jeho doručenia môžu vyjadriť.

Túto možnosť využila prokurátorka Okresnej prokuratúry Lučenec, ktorá podané dovolanie navrhla podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť. Označila ho za účelové a vo vzťahu k uplatneným dovolacím dôvodom uviedla, že právo obvineného na obhajobu bolo zachované tak v prípravnom, ako aj súdnom konaní. Zákonným spôsobom boli vykonané všetky potrebné a dostupné dôkazy a súdy nepochybili ani pri právnom posúdení skutku.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený 12. apríla 2016. Následne dovolací súd v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 16. decembra 2015, sp. zn. I. ÚS 355/2015, vyjadrenie prokurátorky doručil obvinenému K. R. a jeho advokátovi.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného K. R. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ ide o otázku nepreskúmateľnosti rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd v tomto smere bez ďalšieho odkazuje na § 351 ods. 7 Tr. por., podľa ktorého dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Vo vzťahu k druhej námietke týkajúcej sa pochybenia odvolacieho súdu pri hodnotení dôkazov, najvyšší súd konštatuje, že táto, hoci by sa aj zakladala na pravde, nenapĺňa žiaden z taxatívne vymenovaných dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Aj napriek tejto skutočnosti najvyšší súd konštatuje, že krajský súd nijako zistený skutkový stav nemenil, lež (vo vzťahu k výroku o treste) na základe skutkového stavu ustáleného súdom prvého stupňa dospel k právnomu záveru, že okolnosti pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby (§ 39 Tr. zák.) nie sú v tomto prípade dané. Inými slovami, krajský súd len vysvetlil, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa spočívajúce v tom, že obžalovaný v mieste bydliska požíva dobrú povesť, doposiaľ súdom trestaný nebol, že si s manželkou zakladá rodinu, resp. že obvinený nemal pri zločine lúpeže úmysel poškodenému ublížiť (keďže použil len plynovú pištoľ), nie sú tak výnimočnej povahy, že by v zmysle platnej judikatúry (R 49/1978) odôvodňovali zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Nad rámec uvedeného dovolací súd odkazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010, podľa ktorého „Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák. (resp. § 40 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006), v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezníženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. resp. § 40 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 nezakladá žiadny dovolací dôvod.“

Vychádzajúc z týchto úvah dovolací súd dospel k záveru, že v posudzovanej trestnej veci obvineného K. R. dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ a i/ Tr. por. nie sú dané, a preto jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.